

3

Ο ΘΕΟΣ ΦΡΟΝΤΙΖΕΙ ΤΟΝ ΠΙΣΤΟ ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΟΝ ΒΑΘΜΟ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΤΟΥ

Ένας πολύ ιδιαίτερος δάσκαλος

Εκείνη η πολυτάραχη μέρα της άνοιξης του 1983 θα μείνει αξέχαστη για τον Σούναμ Γκιάμτσο (Sunam Gyamtso). Καθόταν μαζί με τους συμφοιτητές του περιμένοντας να αρχίσει το μάθημα της Φιλοσοφίας, το οποίο θα παρέδιδε ο καθηγητής Ραγκουνάτ Σαφάγια (Raghunath Safaya). Ο καθηγητής ήταν εξαιρετικά σχολαστικός με τον χρόνο και ποτέ δεν είχε αργήσει στο μάθημα. Σήμερα όμως φάνηκε ότι ήταν μια σπάνια εξαίρεση. Μπήκε στην τάξη μετά από πέντε ολόκληρα λεπτά, αφού είχε χτυπήσει το κουδούνι. Μπήκε στην αίθουσα τρέμοντας και περπατώντας με ασταθή βήματα. Οι σπουδαστές κοίταξαν ο ένας τον άλλον. Κατάλαβαν ότι κάτι πήγαινε στραβά. Ήταν δάκρυα αυτά που έβλεπαν στα μάτια του πίσω από τα γυαλιά με τους χοντρούς φακούς; Υπήρχε όντως ένα τρέμουλο στη φωνή του όταν τους ευχήθηκε 'Καλημέρα' και 'Σάι Ραμ';

Ο καθηγητής Σαφάγια ήταν επαίτων στα θέματα που δίδασκε και επιφανής διδάσκαλος της Φιλοσοφίας και Ιστορίας. Καταγόταν από το Τσάντιγκαρ της Νότιας Ινδίας και διέσχισε εκατοντάδες μίλια για να υπηρετήσει ως καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Σρι Σάτνα Σάι. Προηγούμενος εργαζόταν στο Πανεπιστήμιο Επιμόρφωσης Εκπαιδευτικών στο Τσάντιγκαρ. Το μεγαλύτερο του πάθος, το χόμπι κι η αγάπη του σ' αυτή τη ζωή υπήρξε η αστρολογία και η χειρομαντεία. Και αυτό το είχε κληρονομήσει απ' τους προγόνους του, τους οποίους όλοι σεβόντουσαν για τις γνώσεις τους τόσο για τους πλανήτες και τα αστέρια όσο και για τις γραμμές της παλάμης που μαρτυρούν για τη ζωή των ανθρώπων.

Έτσι, λοιπόν, ο καθηγητής Σαφάγια υπήρξε κληρονόμος πολλών τόμων βιβλίων αστρολογίας και χειρομαντείας. Συχνά γοήτευε τους φοιτητές του με τις γνώσεις του πάνω σ' αυτές τις επιστήμες, που φαίνονταν πολύ πιο σπουδαίες από τις γνώσεις του πάνω στην ιστορία και τη φιλοσοφία. Στην πραγματικότητα, η πίστη και η εμπιστοσύνη που έτρεφε γι' αυτές τις επιστήμες ήταν ακόμα μεγαλύτερες από την πίστη του στον Σουάμι.

Σύμφωνα μ' αυτόν, ο Σουάμι ήταν ένα υπέροχο και εξελιγμένο ανθρώπινο πλάσμα, που διέδιδε την καλοσύνη στην κοινωνία –αυτό όλο κι όλο, τίποτα λιγότερο μα και τίποτα περισσότερο. Αυτό ήταν που τον είχε τραβήξει σ' Εκείνον και προσπάθησε να 'ρουφήξει' από Κείνον όσο περισσότερη καλοσύνη μπορούσε. Από την πλευρά Του, ο Σουάμι φαινόταν χαρούμενος με τις προσπάθειες του καθηγητή. Τις εκτιμούσε και γι' αυτό ο καθηγητής Σαφάγια είχε συχνά *ίντερβιου* μαζί Του.

Ο Σούναμ και οι συμφοιτητές του ήξεραν ότι σήμερα ήταν μια άλλη παρόμοια μέρα, καθώς ο καθηγητής τους είχε *ίντερβιου* με τον Σουάμι. Ποτέ όμως δεν τον είχαν ξαναδεί σε μια τέτοια κατάσταση. Τι να είχε άραγε συμβεί σήμερα;

Ένας χειρομάντης συντάσσεται με τους κανόνες του Παντοκράτορα

Ο ίδιος ο καθηγητής Σαφάγια διηγήθηκε το πρώινό συμβάν. Ο Σουάμι τον κάλεσε για *ίντερβιου*. Τα πρώτα λεπτά κύλησαν όπως με τα άλλα *ίντερβιου*. Ο Σουάμι τον ρώτησε πώς πήγαιναν τα πράγματα, πώς ήταν οι φοιτητές και λοιπά. Και τότε τελείως αναπάντεχα, ο Σουάμι τού είπε:

«Φαίνεται να πιστεύεις πολύ στις προγνωστικές επιστήμες των προγόνων σου. Κι αυτή σου η πίστη ξεπερνά ακόμα και την πίστη σου στη Δύναμη του Θεού! Πιστεύεις ότι θα φροντίσω τα πάντα για σένα ανάλογα με τον βαθμό της παράδοσής σου;»

Ο καθηγητής αιφνιδιάστηκε. Η ερώτηση ήταν άμεση και του ετέθη χωρίς περιστροφές. Μα δεν του ήταν εύκολο να μετατρέψει στη στιγμή τον απλό σεβασμό για τον Σουάμι σε απεριόριστη πίστη. Είχε ακούσει για τη δύναμη και τη Χάρη του Θεού,

εξάλλου δεν ήταν ο Ίδιος ο Σουάμι που του είχε χαρίσει ένα σμαραγδένιο δακτυλίδι; Το σμαράγδι ήταν η τυχερή του πέτρα και το πράσινο το τυχερό του χρώμα. Πώς μπορούσε ο Σουάμι να του ζητάει ν' αφήσει όλη την προγονική σοφία που είχε μάθει, παρόλο που κι ο Ίδιος την πίστευε;

Ο Σουάμι συνέχισε να τον πειράζει:

«Καθηγητά, οι επιστήμες σου το μόνο που μπορούν να κάνουν είναι να προφητεύουν. Έχουν τη δυνατότητα να επεμβαίνουν, όταν κάτι δεν είναι επιθυμητό;»

Ο καθηγητής ήξερε ότι αυτό ήταν μια αλήθεια. Η αστρολογία και η χειρομαντεία μπορούν να προτείνουν κάποια μέτρα για επικείμενες καταστροφές, αλλά ήξερε επίσης ότι κανένα απ' αυτά δεν μπορούσε να εγγυηθεί το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Ο Σουάμι έκανε κάτι που ποτέ δεν θα μπορούσε να φανταστεί. Τον κάλεσε να έρθει πιο κοντά Του και του κράτησε και τα δυο του χέρια. Ο Σουάμι έτριψε τα χέρια Του πάνω στις αναστροφές παλάμες των δικών του χεριών. Του είπε:

«Πες Μου, ποια είναι η δική σου γραμμή ζωής;»

Ο καθηγητής κοίταξε τις παλάμες του. Καθώς τις έβλεπε καθημερινά δεν χρειαζόταν πια να το κάνει αυτό. Ήξερε τις γραμμές αυτές απ' έξω. Οι γραμμές είχαν χαραχθεί στη μνήμη του πιο πολύ απ' ότι στις παλάμες του. Κοίταξε τις παλάμες του μόνο και μόνο από σεβασμό προς τον Σουάμι. Και τότε έπαθε σοκ.

Εν μέσω δακρύων ο καθηγητής είπε στους φοιτητές του της φιλοσοφίας:

«Όταν κοίταξα, δεν βρήκα στις παλάμες μου ούτε μία γραμμή! Είχαν όλες σβηστεί, ίχνος δεν είχε απομείνει απ' αυτές!»

Η δύναμη της παράδοσης

Η τάξη άκουγε με κομμένη αναπνοή. Ο καθηγητής συνέχισε:

Ο Σουάμι καθόταν χαμογελώντας μπροστά του, απολαμβάνοντας ολοφάνερα την αμηχανία και το σοκ του καθηγητή. Ο καθηγητής Σαφάγια έσπασε και ο Σουάμι τον χτύπησε στην πλάτη ελαφρά, γεμάτος αγάπη.

«Μην ανησυχείς για τίποτα! Με το που θα παραδοθείς σε Μένα, Εγώ θα αναλάβω τα πάντα!»

Ο καθηγητής έπεσε στα γόνατα και άγγιξε τα πόδια του Σουάμι. Αυτό που θεωρούσε αδύνατον είχε συμβεί –ο σεβασμός του για τον Σουάμι είχε μετατραπεί σε απόλυτη πίστη μέσα σε μια στιγμή!

«Ναι, Σουάμι! Ναι, Σουάμι! Πιστεύω ότι μας φροντίζεις ανάλογα με την παράδοσή μας. Πλήρης παράδοση σημαίνει ότι Εσύ έχεις αναλάβει εξ ολοκλήρου τη ζωή μας!»

Ο Σουάμι τού χαμογέλασε ξανά κι άγγιξε πάλι την παλάμη του. Και να, οι γραμμές εμφανίστηκαν όπως ακριβώς ήταν, με κάθε λεπτομέρεια! Ο καθηγητής συγκλονίστηκε με τον Σουάμι που διέγραψε και επανέφερε τις γραμμές της παλάμης του απλά με τη θέλησή Του.

«Δεν πρέπει να ανησυχείς, καθώς Εγώ έχω επωμιστεί τις ζωές σας. Απλά παραδώσου, αυτό είναι αρκετό!»

Το *ίντερβιου* τελείωσε και ο Σουάμι άνοιξε την πόρτα για να βγει ο καθηγητής. Ήταν η ώρα για το μάθημά του και ο Σουάμι ήξερε την εμμονή του με την ώρα. Όμως ο διάλογος για την παράδοση ήταν τόσο δυνατός, που ο καθηγητής αποφάσισε να αναστείλει προσωρινά την ακρίβειά του.

Και αντί να πάει στο Πανεπιστήμιο, πήγε στο δωμάτιό του. Μάζεψε όλα τα πολύτιμα κληροδοτήματα –όλα τα χοντρά βιβλία πάνω στην αστρολογία και τη χειρομαντεία. Τα έβαλε μέσα σ' έναν σάκο και βγήκε από το δωμάτιο. Περπάτησε προς το πηγάδι που βρισκόταν πίσω από το Πλανητάριο, δίπλα από το Πανεπιστήμιο. Χωρίς να σκεφτεί δεύτερη φορά, έριξε όλα τα βιβλία στο πηγάδι. Και σκουπίζοντας τα δάκρυά του, προχώρησε προς την τάξη που τον περίμενε.

Πεπρωμένο ή ελεύθερη βούληση

«Αγαπητοί μου μαθητές», τους είπε, «Πιστέψτε με, ότι τόσο η αστρολογία όσο και η χειρομαντεία δεν μπορούν καν να συγκριθούν με τη Χάρη και τη Δύναμη του Σουάμι! Σήμερα νιώθω τελείως απελευθερωμένος!»

Η εμπειρία του αποτελεί ξεκάθαρη απάντηση στην κλασική αντιπαράθεση πάνω στο πεπρωμένο και στην προσωπική προσπάθεια. Τώρα δηλώνει:

«Και ποιος νοιάζεται; Εγώ αυτό που στα σίγουρα γνωρίζω είναι ότι η Χάρη του Σουάμι είναι περισσότερο ισχυρή απ' τη μοίρα μου, περισσότερο αποτελεσματική απ' όλες μου τις προσπάθειες. Κι έτσι, από τις δύο επιλογές που μου παρουσιάζονται, εγώ πηγαίνω σε μια τρίτη εναλλακτική!

»Όπως λέει και ο δεξιότηχνης των πολεμικών τεχνών, Ντέιβιντ Καραντάν: “Πάντα υπάρχει ένας τρίτος τρόπος, ένας τρόπος που δεν αποτελεί συνδυασμό των άλλων δύο προηγούμενων. Είναι ένας τελείως διαφορετικός τρόπος.”

»Κι αυτός ο δρόμος για μας είναι η παράδοση. Ο Σουάμι μας έχει επίσης υποδείξει έναν εύκολο και πρακτικό τρόπο για να ασκήσουμε την παράδοση. Αν μπορέσουμε να τον ακολουθήσουμε, θα είναι αρκετό. Τότε θα παύσουν οι αντιδικίες και δεν θα έχει απολύτως καμιά σημασία αν πρόκειται για πεπρωμένο ή αν είναι η προσπάθεια που επιδρά επάνω μου, αφού θα έχω κάτι πολύ πιο δυνατό να με φροντίζει. Μ' αυτόν τον τρόπο θα προχωρήσω στη ζωή από τώρα και στο εξής. Η ρήση του Σουάμι για τη μοίρα και την προσωπική προσπάθεια έχει τώρα αποκτήσει πολύ σπουδαίο νόημα για μένα:

’Ό,τι συναντάς στη ζωή σου είναι πεπρωμένο. Το πώς το αντιμετωπίζεις είναι προσωπική προσπάθεια.»

Στον καθηγητή Ραγκουνάτ Σαφάγια (με τα γυαλιά, δεξιά του Σουάμι) δόθηκε η ευκαιρία να κατανοήσει ότι η μοίρα του ήταν στην κυριολεξία στα χέρια του Σουάμι. Στη φωτογραφία είναι με τον Μπάμπα και αγαπημένους συναδέλφους στο φουαγιέ του Πανεπιστημίου.

